

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא סה.

עין משפט
נר מצוה

ל"א א מ"י פ"ו מה' מלוה ולה' ב סמג לאוין ק"ג טו"ע י"ד ס"י קסו סעיף א: ב ב מ"י שס פ"ח הל' טו סמג שס טו"ע י"ד ס"י קסא סעיף ח: ב"א ג מ"י שס טו"ע שס סעיף ט: ב"ב ד מ"י שס טו"ע שס סעיף י: ב"ג ה מ"י שס פ"ו הל' ח סמג שס טו"ע י"ד ס"י קעו סעיף ו: ב"ד ו מ"י פ"ח שס הלכה א סמג שס טו"ע י"ד ס"י קעג סעיף א: ב"ה ז ח טו"ע י"ד ס"י קעג סעיף א: ב"ו ט מ"י פ"ח מהלכות ועין ב"מ"נ [טו"ע שס סעיף יד וס"י קסו]:

(א) [מסורת ו: ע"ש],
(ב) [לקמן ע"י קידושין
מח: סג. ערסן י"א],
(ג) בערך ספר ב' ע"ש,

תורה אור השלם
1 בשב"ר שנה בשנה
יורה עמו לא ירדנו
בפרד לעיניך:
ויקרא כה נג

גליון הש"ס

ג"ב חמשה מפקינן מינה.
עין לעיל דף ס"א ע"ב
מספחות ד"ה רבא וז"ע:
מתני' מרבין על השכר.
עין ב"ב דף פו ע"ב חוס'
ד"ה דנר: ג"ב מ' טרשא
ש"י. עין לעיל דף סג
ע"ב מספחות ד"ה ואמר:

הגהות הגר"א

[א] חוס' ד"ה נקטי.
אע"פ כ"י נ"ב הא לאו
הכי אסור ועין מלחמות:

מוסף רש"י

אמר רב פפא כ"י
שכרא לא פסיד. רב
פפא מטיל שכר הו' נדה
(י"ב).

דלא נספרי ענדי. שלא ירגיל להיות בטל ויתעצל. נסמרי המ"ו משמשת כדרך המתפעלים בציצת ש"ן וסמ"ך כאשר יתפעל שר ויאמר תשמר שהמ"ו מתמצעת להפסיק אותיות השורש וכאשר יאמר בגמר סף הסתופף מגימרת שח השתוחח וכן כלשון גמרא

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דניחא ליה דלא נסמרי עבדיה אמר ליה "הני מילי היכא דלא מסיק ביה זוזי מר כיון דמסיק בהו זוזי מיהו כרביית דאמר רב יוסף בר מנימי אמר רב נחמן אע"פ שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו אינו צריך להעלות לו שכר הלווה ודר בחצירו צריך להעלות לו שכר אמר ליה הדרי בי אמר אביי האי מאן דמסיק זוזי דריביתא בחבריה וקא אזלי חטי ארבעה גריוו בווא בשוקא ויהיב ליה איהו חמשה כי מפקינן מיניה ארבעה מפקינן מיניה איך אוולי הוא דקא מויל גביה רבא אמר ב"חמשה מפקינן מיניה דמעיקרא בתורת ריביתא אתאי לידיה ואמר אביי ב"האי מאן דמסיק ארבעה זוזי דריביתא בחבריה ויהיב ליה גלימא בגוייהו כי מפקינן מיניה ארבעה מפקינן מיניה גלימא לא מפקינן מיניה רבא אמר גלימא מפקינן מיניה מאי טעמא כי היכי דלא לימרו גלימא דמכסי וקא גלימא דריביתא הוא אמר רבא ידאי מאן דמסיק תריסר זוזי דריביתא בחבריה ואגר ליה חצר דמתגרא בעשרה והאי ואגריה נהליה בתריסר כי מפקינן מיניה תריסר מפקינן מיניה ליה רב אחא מדפתי לרבינא ולימא איה כי אגרא הכי דהוה קא משתרישי לי השתא דלא משתרישי לי כדאגרי כולי עלמא הוא דאגרא משום דאמר ליה סברת וקבלת: **מתני'** מרבין על השכר ואין מרבין על המכר כיצד ההשכיר לו את חצרו ואמר לו אם מעבשיו אתה נותן לי הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה ואם של חודש בחודש סלע לחודש מותר ומכר לו את שדהו ואמר לו אם מעבשיו אתה נותן לי הרי היא שלך באלף זוז אם לגורן בשנים עשר מנה אסור: **גמ'** מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו **שכירות** אינה משתלמת אלא בסוף והאי כיון דלא מטא זמניה למיגבא לאו אגר נטר ליה משווא הוא דהכי שווא והאי דקאמר ליה אם מעבשיו אתה נותן לי הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה אוולי הוא דקא מויל גביה סיפא כיון דוביני נינהו ובעי למישקל דמי מעבשיו הלכך אגר נטר ליה הוא ואסור אמר רבא דקו בה רבנן בהא מילתא ואוקמוה אקרא יכשיר שנה בשנה שכירות של שנה זו אינה משתלמת אלא אחרת: ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור: אמר רב נחמן י"טרא שרי איתיביה רמי בר חמא לרב נחמן ואמרי לה רב עוקבא בר חמא לרב נחמן ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור א"ל התם קץ ליה הכא לא קץ ליה אמר רב פפא טרשא ידי שרי מאי טעמא שכראי לא פסיד זוזי לא צריכנא אנא הוא דקא עבידנא מילתא גבי לוקח אמר ליה רב ששת בריה דרבי אידי לרב פפא מאי חזי מר דקא אזלת בתר דידך זייל בתר דידהו דאילו הוה להו זוזי הוה שקלי כי השתא השתא דלית להו זוזי שקלי כיוקרא דלקמיה א"ר חמא טרשא ידי ודאי שרי מאי טעמא ניחא להו דליקו ברשותי דכל היכא דקא אזלי שבקי להו מכסא ונקוט להו שוקא והלכתא

של שנה זו אינה משתלמת אלא אחרת: ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור: אמר רב נחמן י"טרא שרי איתיביה רמי בר חמא לרב נחמן ואמרי לה רב עוקבא בר חמא לרב נחמן ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור א"ל התם קץ ליה הכא לא קץ ליה אמר רב פפא טרשא ידי שרי מאי טעמא שכראי לא פסיד זוזי לא צריכנא אנא הוא דקא עבידנא מילתא גבי לוקח אמר ליה רב ששת בריה דרבי אידי לרב פפא מאי חזי מר דקא אזלת בתר דידך זייל בתר דידהו דאילו הוה להו זוזי הוה שקלי כי השתא השתא דלית להו זוזי שקלי כיוקרא דלקמיה א"ר חמא טרשא ידי ודאי שרי מאי טעמא ניחא להו דליקו ברשותי דכל היכא דקא אזלי שבקי להו מכסא ונקוט להו שוקא והלכתא

כאן רבי: נקטי להו שוקא. מכרין שלא יהא אדם רשאי למכור עד שימכרו הס: והלכתא